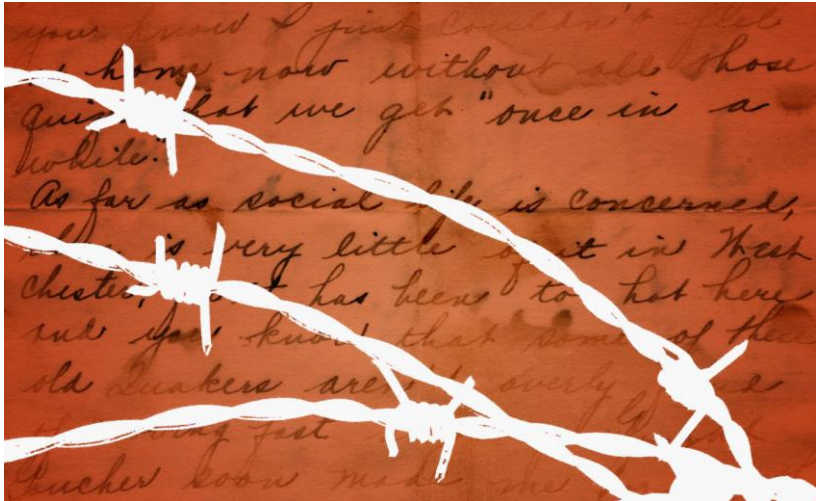

نامه از زندان

بوریس کاگارلیتسکی

ترجمه‌ی خسرو صادقی بروجنی

بوریس کاگاریلتسکی، محقق و فعال سیاسی مشهور بین‌المللی، ۲۵ ژوئیه توسط سرویس امنیت فدرال روسیه دستگیر شد. او به‌رغم این که تمام عمرش ضدتروریسم بود بر اساس یک مطلب وبلاگی درباره‌ی جنگ روسیه و اوکراین به «توجیه تروریسم» متهم شد. کاگاریلتسکی تا ۲۴ سپتامبر در بازداشت است و ممکن است پس از محاکمه به هفت سال زندان محکوم شود. یک کمپین بین‌المللی خواستار آزادی او از زندان و تجمع برای حمایت از جنبش علیه جنگ اوکراین است. پس از بازداشت کاگاریلتسکی فعالان موفق شدند با او صحبت کنند. وی به آن‌ها نامه‌ای داد و از ایشان خواست تا آن را در اختیار هواداران و دوستانش قرار دهند. متن کامل نامه (به زبان روسی) در تاریخ ۱۶ اوت از طریق کانال تلگرام رابکور منتشر شد و در ۱۲ ساعت اول بیش از ۳۵ هزار بازدید داشته است. ترجمه‌ی انگلیسی آن توسط «سرگئی ورونین» و «الکساندریا شانر» در سایت زدنت‌ورک منتشر شده است. کتاب «میراث خواران اتحاد شوروی» از کاگاریلتسکی در ایران ترجمه و توسط نشر اختران منتشر شده است.

***

این اولین بار در زندگی من نیست. در زمان برژنف محبوس شدم، در زمان یلتسین کتک خوردم و تهدید به مرگ شدم. و اکنون این دومین بازداشت در دوران پوتین است. کسانی که در قدرت هستند تغییر می‌کنند، اما سنت به زندان انداختن مخالفان سیاسی همچنان باقی است. همچنان که فداکاری بسیاری از مردم برای اعتقادات خود، آزادی و حقوق اجتماعی بدون تغییر مانده است. فکر می‌کنم دستگیری کنونی را می‌توان تشخیص اهمیت سیاسی اظهارات من دانست. البته، ترجیح می‌دادم به شکلی متفاوت شناخته شوم، اما هر چیزی به وقتش.

در چهل سالی که از اولین دستگیری‌ام می‌گذرد، یاد گرفته‌ام صبور باشم و بفهمم موقعیت سیاسی در روسیه چقدر بی‌ثبات است. آب و هوا در جمهوری کومی (Komi Republic)، جایی که من اکنون به اراده‌ی سرنوشت و بازرسان سرویس امنیت فدرال روسیه خود را در آن می‌بینم، بد نیست و همه چیز در زندان بد ترتیب داده نشده است. پس من خوبم. متأسفانه هنوز اجازه ندارم از کتاب‌هایی که با خود آورده‌ام استفاده کنم.

آن‌ها از نظر «افراط‌گرایی» بررسی می‌شوند. امیدوارم سانسورچیان افق دید خود را در روند مطالعه آن‌ها گسترش دهند. یک کتاب در مورد وضعیت دانشگاه‌های مدرن است و توسط «سرگئی زویف»، رئیس سابق شانینکا (مدرسه علوم اجتماعی و اقتصادی مسکو) که او نیز زندانی بود، نوشته شده است. دیگری درباره تاریخ جنگ جهانی دوم. نامه‌های زیادی به دستم می‌رسد و اجازه می‌دهند به آن‌ها پاسخ دهم. از این نظر، محبوس شدن در حال حاضر آسان‌تر از زمان برژنِف است. وضعیت غذا هم از آن دوره خیلی بهتر است. دکه‌ای وجود دارد که می‌توان در آن پول به حساب من واریز کرد. فهرست اقلام موجود در غرفه بدتر از برخی از فروشگاه‌های بیرون‌بر نیست. گرچه قیمت‌ها بالاتر است. حتی می‌توان ناهار را در کافه‌ی زندان سفارش داد. منوی غذا خیلی خوبه! هرچند برای گرم کردن غذا مایکروویو نداریم.

در مجموع می‌توان زندگی کرد. تنها پرسش این است که این وضعیت چقدر ادامه خواهد داشت. اما این فقط مشکل من نیست. میلیون‌ها نفر در سراسر کشور به همین فکر می‌کنند. ما سرنوشت مشابهی داریم، مهم نیست کجا یا در چه شرایطی هستیم. مشکل است که از طریق تلویزیون سلول بفهمم آن بیرون واقعاً چه خبر است. اما به‌رحال اخبار مهم را به ما خواهند گفت. به یاد دارم که در زندان لفورتوو (Lefortovo) در سال ۱۹۸۲، چگونه هر روز با اشتیاق منتظر روزنامه پرآودا بودیم.

به نظر می‌رسد تجربه‌ی سال‌های گذشته چندان جایی برای خوش‌بینی نمی‌گذارد. اما تجربه‌ی تاریخی در کل بسیار غنی‌تر است و زمینه‌های بیشتری برای انتظارات مثبت فراهم می‌کند. آنچه را که شکسپیر در مکبث نوشت به یاد دارید؟ «شی دراز است که روزی از پی آن برنیاید».^۱

از همه کسانی که با من ابراز همبستگی کرده‌اند، خواستار آزادی من هستند و به زندان نامه می‌نویسند بسیار سپاسگزارم. البته باید به دنبال آزادی همه‌ی زندانیان سیاسی باشیم. دیر یا زود این اتفاق خواهد افتاد. و به دلایلی فکر می‌کنم زودتر از آن‌چه انتظار می‌رود.

^۱ مکبث، ویلیام شکسپیر، ترجمه عبدالرحیم احمدی، انتشارات نیل، ۱۳۳۶

پیوند با منبع اصلی:

<https://znetwork.org/znetarticle/kagarlitsky-letter-from-prison/>